

Jadwigo Święta, z cnót

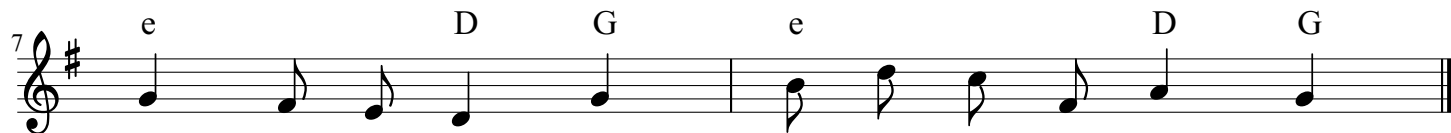
T: Sk. M:Ch.Śl.



1. Ja - dwi - go świę - ta, z cnót swo - ich prze - sła - wna, Cie - bie ma we czi
2. W mał - żeń - skim sta - nie ja - śnia - łaś cno - ta - mi. Bóg cię ob - da - rzył
3. Fun - du - jesz kla - sztor, zbie - rasz dzie - wic gro - no. Mie - ścisż w nim cór - kę
4. W mo - dli - twach, po - stach by - łaś u - sta - wi - cznych, U - bo - gim słu - żąc



lud ślą - ski już z da - wna I za pa - tron - kę przed Bo - giem uz - na - je,
li - czny - mi dzie - ka - mi. Przez pow - ścia - gli - wość, co z mę - żem słu - bu - jesz,
Bo - gu po - słu - bio - ną, I sa - ma, bio - rąc su - kien - kę za - kon - ną,
w po - trze - bach ich li - cznych. Sły - nę - łaś da - rem pro - ro - czym, cu - da - mi.



O - pie - ce two - jej po - le - ca swe kra - je.
Go - dny mał - żon - kom przy - kład zo - sta - wu - jesz.
Da - jesz się Bo - gu na słu - żbę doz - gon - ną.
Wsta - wiaj się, pro - sim, do Bo - ga za na - mi.